

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 101.

33te Møde.

Mandagen den 18de Marts.

(Fortf.)

Blechingberg: Uden i mindste Maade at miskende de særegne Forhold, under hvilke den Myndighed, der er bleven nedlagt i den fungerende Generalgouverneurs Hænder, blev meddeelt ham, maa jeg i Anledning af det, som fra flere Sider er yttret om, at man mangler Oplysninger i nærværende Sag, tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Instruxen til Generalgouverneuren af 29de Sept. 1848 indeholder de Ord: „Til den Ende tillægges ham den høieste civile og militaire Autoritet paa Verne, saaledes at de øvrige Medlemmer af Regjeringen i Forhold til ham ere at betragte som raadgivende, medens den endelige Afgjørelse af Sagerne er ham overdraget.“ Der foreligger imidlertid ingen Beretning fra de øvrige Medlemmer af den tidligere Regjering over det Lovforslag, hvorefter her er Spørgsmaal, og navnlig om de tvivlsomme Punkter i dette Lovforslag. Det er mig bekendt fra en nylig paa kjendt Sag, at Generalgouverneuren har ved den provisoriske Anordning af 3die Januar 1849 ophævet den vestindiske Regjering, saa at jeg maa tilstaae, at jeg er i Tvivl, om han ikke forsaavidt er gaaet udenfor den Myndighed, som tilkommer ham efter Instruxens § 1 sammenholdt med dens § 8. En æret Landstthingsmand har med Hensyn til hvad jeg under Sagens foregaaende Behandling bemærkede om en Yttring af den provisoriske Lovgivningsmagt, som var brugt af den fungerende Generalgouverneur, og hvorefter jeg udtalte mig misbilligende, udtalt sig paa en Maade, som opfordrer mig til at bemærke, at hvad jeg i denne Henseende har yttret, grunder sig i en speciel Kundskab, som jeg har erholdt ved en nyligen i Høiesteret paa kjendt Sag imod et Menneske, der uden beviisløst Skyld var dømt

af den constituerede Politimester paa St. Thomas som Lyy, og som efter Indholdet af den provisoriske Lov, hvorefter der er Spørgsmaal, ikke engang var berettiget til at appellere til Landsoverretten og endnu mindre til Høiesteret. Jeg har anseet denne Yttring af den provisoriske Lovgivningsmagt for at være saa farlig for den borgerlige Sikkerhed, at hvis jeg ikke havde særlig Anledning til at antage, at denne Magt vilde blive ophævet, vilde jeg endog saa føle mig opfordret til at indkomme med et Forslag derom.

Bessely: Jeg er imod mit Bille kommen i et personligt Møllemyværende med den ærede 3die Landstthingsmand for den 6te Valgkreds (Orholm), idet den ærede Landstthingsmand har antaget, at de Bemærkninger med Hensyn til den Myndighed, der har været overdraget den nu fungerende Generalgouverneur — at disse mine Ytringer sigtede til ham; men efter hvad den ærede 4de Landstthingsmand, som nys talte, har yttret, formener jeg, at det vil allerede være klart for den ærede 3die Landstthingsmand for 6te Valgkreds, at mine Ytringer et vare rettede imod ham, men sigtede til dem, som vare fremsatte af den ærede 4de Landstthingsmand for 1ste Valgkreds (Blechingberg); men imidlertid har det glædet mig meget, at det har foranlediget den ærede Landstthingsmand for 6te Valgkreds til at ytre sig, idet han derved har yttret, hvormed han anerkjender Nødvendigheden af, at Generalgouverneuren er i Besiddelse af en meget betydelig Myndighed, af en langt større Myndighed end der i Almindelighed er tilstaaet nogen Embedsmand, og da det er bekendt, at den ærede Landstthingsmand har speciel Kjendskab til de coloniale Forhold, saa troer jeg, at hans Mening i saa Henseende vil have betydelig Vægt her i Thinget, og skal jeg derfor ikke ytre mig videre herom.

Formanden: Dersom Ingen ønsker at